

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D.M.**, nar. X., bytom P.E., IČO: X., zast. JUDr. J.B., advokátom, P.M. proti žalovanému: **J.P.O.**, IČO: X., zast. JUDr. K.V., advokátom, P.K., **o zaplatenie 20 000- Sk s príslušenstvom**, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.10.2008, č. k. 1 Cob 40/2008-124, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.10.2008, č. k. 1 Cob/40/2008-124 **o d m i e t a**.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a žalovaného zaviazal žalobcovi zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania v sume 1 440 Sk na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia prvostupňový súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 20 000 Sk s 13% úrokmi z omeškania od 19.4.2006 do zaplatenia a trovy konania a právneho zastúpenia vo výške 5 860 Sk na účet právneho zástupcu žalobcu.

Žalovaný v odvolaní proti tomuto rozsudku navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie, resp. rozsudok zmeniť tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamieta a priznať mu náhradu trov konania. Súčasne žiadal pripustiť dovolanie na otázku: „či je možné žiadať od žalovaného vrátiť celý zaplatený preddavok na vykonanie diela i napriek tomu, že žalobca obdržal 1 kus dverí, ako i z dôvodu, že žalovaný mal preukázateľné náklady na vykonanie diela“.

Odvolací súd po zopakovaní dokazovania oboznámením všetkých listinných dôkazov predložených v priebehu prvostupňového konania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

Odvolací súd konštatoval, že v preskúmvanej veci došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy o dielo, a to ešte pred dokončením diela.

Žalovaný si svoj nárok na započítanie 14 500 Sk právne zdôvodnil štyrmi rôznymi dôvodmi, aplikácia ktorých je podmienená štyrmi rôznymi skutkovými podmienkami.

Podľa názoru odvolacieho súdu nemôže ísť o úhradu nákladov spojených s nevhodným pokynom žalobcu ako objednávateľa podľa § 551 Obchodného zákonníka. Žalobca, po upozornení na vadnosť jeho pokynu (výberu laku), nedal písomný pokyn pokračovať v diele tým istým spôsobom.

Žalovaný nemá nárok ani na časť ceny diela, ktoré bolo vykonané do odstúpenia od zmluvy podľa § 522 Obchodného zákonníka. Skrytou prekážkou zhotovenia veci nie je výber nevhodného laku.

Ustanovenia § 544 a § 545 Obchodného zákonníka sú nepoužiteľné z dôvodu, že vlastníkom časti diela zhotoveného do odstúpenia od zmluvy, ale aj neskôr, zostal žalovaný ako zhotoviteľ. Keďže on zavinil zánik záväzku vykonať dielo, neprichádzajú do úvahy ani nároky podľa § 543ods. 2 Obchodného zákonníka.

Nie je opodstatnené dovolávanie sa nárokov upravených v § 548 Občianskeho zákonníka, pretože pre obchodno-právne vzťahy platí osobitná úprava § 351 Obchodného zákonníka.

Vychádzajúc z ustanovenia § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka vznikla povinnosť len žalovanému vrátiť plnenie - zálohu 30 000 Sk žalobcovi. Žalobcovi vznikla len povinnosť vrátiť jedny nedokončené dvere, ktoré si prevzal po odstúpení od zmluvy. Žalovaný tieto dvere odmietol od žalobcu na súdnom pojednávaní prevziať, hoci mu ich bol žalobca ochotný ihneď vydať. V dôsledku toho zanikla aj táto vzájomnosť záväzkov.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej, týkajúcej sa istiny 20 000 Sk (§ 219 O.s.p.).

Potvrdený bol aj výrok o úrokoch z omeškania. Žalobca jednoznačne vyzval žalovaného k vráteniu zálohy dňa 18.4.2006. Keďže ide o nárok z bezdôvodného obohatenia (§ 457 Občianskeho zákonníka a § 351 Obchodného zákonníka), dostal sa žalovaný do omeškania nasledujúci deň potom, čo ho žalobca požiadal o vrátenie zálohy (§ 563 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka).

Výška úroku z omeškania nebola odvolaním napadnutá.

Potvrdený bol aj výrok o náhrade trov prvostupňového konania. Na pojednávaní dňa 22.1.2008 došlo k prejednaniu veci samej. Nevznikol preto dôvod na krátenie náhrady odmeny podľa § 14 ods. 2 ani ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov pri poskytovaní právnych služieb.

Proti tomto rozsudku odvolacieho súdu aj proti rozsudku súdu I. stupňa, ktorý odvolací súd potvrdil, podal žalovaný dovolanie, ktorého prípustnosť oprel o ust. § 237 písm. f/ O.s.p.. Tvrdí, že mu postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Dovolanie zdôvodňuje nesprávnym právnym posúdením veci konajúcim súdom. Tvrdenie, že mu súd odňal možnosť konať pred súdom nijako výslovne nekonkretizoval a zameral sa na zdôvodnenie svojho názoru, že súd vec nesprávne právne posúdil.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhol ho odmietnuť a priznať mu náhradu trov dovolacieho konania. Podľa neho z obsahu dovolania sa nedá zistiť, že by postupom súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom. Tvrdí, že v odvolacom konaní žalovaný nenavrhol, aby súd pripustil dovolanie.

Najvyšší súd ako súd dovolací preskúmal vec zo zreteľa prípustnosti dovolania a zistil, že prípustné nie je, preto v súlade s § 243b ods. 5 v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. dovolanie ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol.

Z predloženého spisového materiálu dovolací súd predovšetkým zistil, že dovolateľ vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu I. stupňa požiadal odvolací súd, aby v prípade potvrdzujúceho rozsudku pripustil dovolanie a uviedol v ňom rovnakú dovoláciu otázku, o ktorej by mal v prípade pripustenia dovolania dovolací súd rozhodnúť, ako uvádza v závere svojho dovolania.

Obsah zápisnice z odvolacieho pojednávania zo dňa 21.10.2008 svedčí o tom, že odvolací súd sa tejto otázke venoval a z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že sa s ňou aj náležite vysporiadal. Enunciát výrok o prípustnosti dovolania neobsahuje.

Dovolateľ oprel prípustnosť dovolania o ust. § 237 písm. f/ O.s.p. Tvrdí, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom, nijako to však nekonkretizoval. V závere dovolania síce uviedol svoju dovoláciu otázku, tá sa však týka právneho posúdenia veci, nie prípustnosti dovolania. Dovolací súd vyvodil konkretizovanie námietky, že súd mu odňal možnosť konať pred súdom zo záveru časti dovolania, označenej ako procesné pochybenia prvostupňového a odvolacieho súdu, kde v bode 2 sa uvádza“ Súdny oboch stupňov nerespektovali právny stav vyvolaný správaním sa účastníkov, ktorého výsledkom bolo porušenie zmluvy. Potom súdy ani nemali právo jednostranne rozhodovať len o nároku žalobcu, ale mali pri rozhodovaní zohľadniť vzájomný nárok žalovaného voči žalobcovi. Takémuto postupu korešponduje aktuálna súdna prax Okresného súdu v Prešove, napr. v konaní 14 C 407/98. Týmto chybným procesným postupom prvostupňového i odvolacieho súdu došlo k porušeniu k jednotnej aplikácii práva. Konkrétne, úplne odlišne súd rozhodoval v konaní 17 C 259/2006 OS Prešov a v odvolacom konaní sp. zn. 4 Co 74/2008, na rozdiel od konania, ktoré je predmetom tohto dovolania.“

Citované vyjadrenie v dovolaní nasvedčuje tomu, že dovolateľ vidí odňatie mu možnosti konať pred súdom v tom, že iný sudca Okresného súdu v Prešove rozhodol v obdobnej veci ináč, teda v nejednotnej aplikácii práva, konkrétne, že konajúci súd I. stupňa i 2.stupňa podľa neho jednostranne rozhodli len o nároku žalobcu a nerozhodli, hoci mali, pri rozhodovaní zohľadniť i vzájomný nárok žalovaného voči žalobcovi, hoci iné súdy ho zohľadnili.

Dovolací súd po preskúmaní postupu prvostupňového i dovolacieho súdu uzavrel, že vo veci nie sú splnené predpoklady prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Odňatie možnosti konať pre súdom musí spočívať v postupe súdu, ktorým znemožní účastníkovi v konaní realizáciu jeho procesných práv zakotvených v O.s.p.

Zo spisu je zrejmé, že konajúci súd 1. stupňa, rovnako ako odvolací súd na pojednávania žalovaného riadne predvolávali a žalovaný, resp. jeho právny zástupca sa na pojednávani zúčastnili. Na žiadosť žalovaného zo dňa 13.11.2007 súd 1. stupňa pojednávanie vytýčené na deň 19.11.2007 odročil. Na odvolacie pojednávanie bol žalovaný riadne predvolaný a žalovaný i jeho právny zástupca sa na ňom zúčastnili. V zápisnici z pojednávania nie je záznam nijakej námietky žalovaného, ktorý by sa týkal odňatia mu možnosti konať pre súdom. Toto zhrnutie potvrdzuje správnosť záveru dovolacieho súdu, že vo veci konajúci súd 1. stupňa ani odvolací žalovanému neodňali možnosť konať pred súdom.

Následne dovolací súd zisťoval aj prípadnú danosť prípustnosti dovolania podľa ust. § 237 písm. a/, b/, c/, e/ a g/ O.s.p. a konštatoval, že nie sú splnené. Preto dovolanie ako neprípustné odmietol.

Žalobca si vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného uplatnil náhradu trov dovolacieho konania. Dovolací súd mu túto náhradu nepriznal, pretože predmetné vyjadrenie nebolo potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva účastníka.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. januára 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M.